

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Den Foranderlige

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Moralske fortællinger 1761-1805", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Moralske fortællinger 1761-1805*, udg. af Anne-Marie Mai og Esther Kielberg, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl07tom-shoot-idm140282413218368/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Moralske fortællinger 1761-1805

skielmske Elskovs Guder syntes at heloe og forhaane med deres Rosenkrands. Hun, hvis heele Glæde havde bestaaet i Forandringer; hun, som aldrig havde hiiget efter andet end Forandringer; hun kunde ikke blive den visseste og uundgaaeligste Forandring vaer uden den heftigste Forskrækkelse.

Hun gav saa forfærdeligt et Skrig af sig, at hendes Kammerpige hørte det, løb ind til hende, og fandt sin Frue ligge udstrakt paa Gulvet i en meget stærk Besviimelse. Hun kaldte et par af de andre Piger til Hielp, bragte hende til Sengs, og sendte Bud efter Doctoren. Da han kom var hun allerede bragt til Live igjen, men taledede meget stærk over sig, og havde en heftig Feber. Der blev anvendt alle muelige Hielpemidler, men altsammen forgievs, og da hun endelig fik sin Samling igjen, følede hun selv, at det vigtige Øyeblik ikke var langt borte; hvorfor hun begierede at faae sin Skriftefader til sig. Udøvet Ondt vidste hun ikke at anklage sig for, men det Godes Efterladelse, til hvis Udøvelse Forsynet havde betroet hende Ævne, ængstede hende overmaade, og hun havde gjerne givet nogle af hendes lykkeligste Aar bort for een eneste ædel og dydig Handling, som hun kunde draget Trøst af i det Øyeblik, da Verden og al dens Herlighed forsvinder. Saa ofte hendes Øyne faldt paa Baronesse Sericourt, der ikke forlod hendes Seng, bad hun hende at forglemme, at hun ikke havde været Moder for hende, men allene erindre sig hendes Anger over denne Pligts Forsømmelse. Da hun tog Afskeed med sine Børn, bad hun dem at lade hende være en Advarsel for dem til at gjøre deres Børn bekiendte med deres Pligter ferend med Daarligheder, paa det de isteden for at hiige efter Forandringer kunde berede sig paa at tage imod dem, som ved Naturens Lov vare uundgaaelige; og da hun derpaa havde meddeelt dem sin moderlige Velsignelse, forlangede hun at alle Tilstædeværende skulde gaae fra hende undtagen Prioren, der blev ved at trøste og opmuntre hende, indtil lidet efter Midnat, da den sidste og vigtigste Forandring foregik med hende.